

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งประกอบด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม ทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกวงการ ในปัจจุบันห้องสมุดถือเป็นองค์กรหนึ่งที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงาน เนื่องจากนับวันข่าวสารข้อมูลยิ่งจะมีความสำคัญและมีปริมาณมากขึ้น ห้องสมุดจึงจำเป็นต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ช่วยบริการและทำงานของห้องสมุดให้ดียิ่งขึ้น

ห้องสมุดเฉพาะเป็นห้องสมุดประเภทหนึ่งที่มีบทบาทและหน้าที่ในการให้บริการสารสนเทศในสาขาวิชาเฉพาะ มีวัตถุประสงค์หลักในการสนองความต้องการสารสนเทศของบุคคลในวิชาชีพต่างๆให้ได้รับความรู้ความชำนาญ ซึ่งจะส่งผลให้เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานขององค์กร แต่การกำหนดชื่อหรือนามที่แสดงถึงลักษณะเพื่อเรียกห้องสมุดเฉพาะนั้นยังมีแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับความต้องการขององค์กรต้นสังกัด หรือผู้สนับสนุนในการจัดตั้ง ตัวอย่างเช่น ห้องสมุดวิชาการของหน่วยราชการ ห้องสมุดเพื่อการวิจัย ห้องสมุดเพื่อธุรกิจการค้า ห้องสมุดของสมาคม มูลนิธิ และบริษัทเอกชน ศูนย์วิเคราะห์สารสนเทศ ศูนย์บริการสารสนเทศ ศูนย์เอกสาร เป็นต้น โดยทั่วไปแล้วในองค์กรหนึ่งจะมีห้องสมุดไว้เพื่อให้บริการแก่พนักงานและลูกจ้างทั้งหมดเพียงแห่งเดียว แต่มักมีขนาดเล็กจุหนังสือได้ประมาณ 10,000 เล่ม ในขณะที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยและห้องสมุดประชาชนในระดับมาตรฐานจะมีขนาดใหญ่ที่บรรจุหนังสือและเอกสารได้ถึงจำนวนล้านเล่มหรือมากกว่านั้น สำหรับลักษณะของการให้บริการนั้น ห้องสมุดเฉพาะจะมีชื่อเสียงดีด้านบริการ แม้ว่าจะมีจำนวนทรัพยากรสารสนเทศไม่มากนักแต่จะต้องสะดวกต่อการค้นคว้า และบริการได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการแต่ละคนที่มาใช้บริการอยู่เป็นประจำได้เป็นอย่างดี (นิตยา พิรานนท์, 2535)

Whittaker (1993: 78-79) ให้ความเห็นว่า การที่ห้องสมุดเฉพาะให้บริการที่สูงกว่ามาตรฐานของห้องสมุดประเภทอื่นเนื่องจากเหตุผลหลายประการ ประการแรกคือ ห้องสมุดเฉพาะมีผู้ใช้ในวงจำกัด เช่น บางองค์กรจัดตั้งห้องสมุดขึ้นเพื่อเสริมในการทำงานของฝ่ายวิจัยเท่านั้น ดังนั้นเจ้าหน้าที่ห้องสมุดย่อมจะรู้จักผู้ใช้แต่ละคนเป็นอย่างดี ประการที่สอง นอกจากผู้ใช้จะมีจำนวนจำกัดแล้ว ผู้ใช้ยังมีความต้องการที่คล้าย ๆ กันอีกด้วย เช่น หากห้องสมุดขึ้นต่อฝ่ายวิจัย ความต้องการของผู้ใช้ก็จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวิจัย และให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรเท่านั้น ประการที่สาม ห้องสมุดเฉพาะจะเก็บทรัพยากรสารสนเทศเฉพาะสาขาที่เป็นที่ต้องการของผู้ใช้ ฉะนั้นห้องสมุดเฉพาะจะมีทรัพยากรสารสนเทศที่ลึกเฉพาะสาขา ประการสุดท้าย บุคลากรในห้องสมุดเฉพาะส่วนมากจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ซึ่งเมื่อเทียบกับห้องสมุดประเภทอื่นแล้วผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเหล่านี้จะมุ่งเน้นที่เนื้อหาของเอกสารมากกว่าตัวเอกสาร และจะพยายามทุกวิถีทางที่จะได้มาซึ่งสารสนเทศที่ตนต้องการไม่ว่าจะอยู่ในเอกสารหรือที่อื่น ๆ แต่ห้องสมุดเฉพาะนอกจากจะตีเด่นเรื่องการค้าสารสนเทศแล้ว ห้องสมุดยังมีความสามารถในการเผยแพร่สารสนเทศอีกด้วย เช่น การให้บริการสารสนเทศทันสมัย (Current Awareness Services) เพื่อให้ผู้ใช้ทันต่อสถานการณ์ล่าสุด หรือบริการคัดเลือกและเผยแพร่สารสนเทศ (Selective Dissemination of Information (SDI) services) เพื่อให้สารสนเทศที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้แต่ละคน เป็นต้น

ดังนั้นห้องสมุดจึงได้มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อให้บริการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นในประเทศอังกฤษ ระยะเวลาเริ่มแรกราว ๆ ปี ค.ศ.1970 ที่ห้องสมุดเริ่มมีการนำเอาระบบอัตโนมัติเข้ามาใช้จะเน้นไปที่ห้องสมุดขนาดใหญ่ ได้แก่ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา และห้องสมุดประชาชน ซึ่งระบบที่ใช้ในขณะนั้นจะได้รับการออกแบบให้ปฏิบัติงานด้วยเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ แต่ห้องสมุดเฉพาะในขณะนั้นยังไม่เหมาะที่จะใช้เมนเฟรมคอมพิวเตอร์ ถึงแม้บางแห่งจะใช้ก็จะมีพบวาระบบนั้น ๆ ไม่ได้รับการออกแบบสำหรับตลาดห้องสมุดเฉพาะที่มีความต้องการเฉพาะและมีทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลาย แต่สถานการณ์ดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในทศวรรษ 1980 เมื่อมีการพัฒนาเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมีซอฟต์แวร์สำเร็จรูปต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับงานของห้องสมุด ธุรกิจไมโครคอมพิวเตอร์ดังกล่าวทำให้ห้องสมุดเฉพาะสามารถรองรับค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้งานได้ รวมทั้งเครื่องยังมีขนาดความจำที่เหมาะสมจะใช้งานในห้องสมุดเฉพาะอีกด้วย ส่วนการพัฒนาซอฟต์แวร์สำเร็จรูปสำหรับห้องสมุดขนาดเล็ก ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการออกแบบมาสำหรับห้องสมุดเฉพาะโดยตรง แต่ก็สามารถนำมาใช้ในงานสารสนเทศบางอย่างในห้องสมุดเฉพาะได้

ในปัจจุบันห้องสมุดเฉพาะจึงมีการตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่กับงานสารนิเทศ และหลายแห่งได้นำเอาเทคโนโลยีสารนิเทศเข้ามาใช้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ ผู้ใช้ให้ได้สารนิเทศที่ต้องการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการสร้างความมั่นคงภายในองค์กรที่ ห้องสมุดสังกัด (Brittin, 1992) โดยใช้ในงานบริการสารนิเทศที่เน้นประสิทธิภาพของบริการที่รวดเร็ว เช่น ระบบควบคุมการยืม-คืน ระบบบริการสืบค้นรายการด้วยวิธีออนไลน์ ระบบเครือข่าย ภายในองค์กร ระบบเชื่อมโยงจากภายนอก เป็นต้น นอกจากการนำเทคโนโลยีสารนิเทศเข้ามาช่วย เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการที่เปรียบเสมือนเป็นหัวใจของห้องสมุดแล้ว ยังมีการนำเทคโนโลยี สารนิเทศมาใช้งานเทคนิคอื่น ๆ อีก ได้แก่ งานพัฒนาทรัพยากรสารนิเทศ งานวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการระบบออนไลน์ งานควบคุมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง รวมทั้งงานบริหารด้วย

อย่างไรก็ตามการนำเทคโนโลยีสารนิเทศเข้ามาใช้ในห้องสมุดเฉพาะไม่ได้สำเร็จราบรื่นเสมอ ไป มีปัญหาเกิดขึ้นมากมายเพราะนอกจากหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมทั้งในด้านงบประมาณและ กำลังคนที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ ใน ปัจจุบันมีห้องสมุดหลายแห่งได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากองค์กรต้นสังกัด ในการนำระบบ คอมพิวเตอร์มาใช้กับงานสารนิเทศไม่ว่าจะเป็นด้านบริหาร งานเทคนิคหรือด้านบริการก็ตาม แต่ ปัญหาที่ต้องเผชิญในขณะนี้ก็คือความก้าวหน้าและวิวัฒนาการของระบบคอมพิวเตอร์ที่เปลี่ยนแปลง ไปอย่างรวดเร็วยากที่จะติดตามได้ทันนั้น ทำให้เป็นปัญหาในการพิจารณาตัดสินใจว่าจะใช้ระบบใด จึงจะเหมาะสมกับหน่วยงานในสภาพการณ์ปัจจุบันและแผนงานในอนาคต ดังนั้นสิ่งที่ผู้บริหารงาน สารนิเทศเกิดความกังวลใจก็คือ การดำเนินงานเกี่ยวกับงบประมาณและการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ของระบบดังกล่าวมักประสบปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขของเวลา และขั้นตอนการทำงานซึ่งเป็นผล กระทบต่อแผนงานที่ทำให้ไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา และนอกจากนั้นยังเกิดความไม่มั่นใจว่าโครงการ ดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลตามที่คาดหวัง ตลอดจนถึงคุ้มค่างบประมาณที่ต้องใช้หรือไม่เพียงใด (นิตยา พิรานนท์, 2535)

นอกจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ห้องสมุดที่ตัดสินใจจะนำเอาเทคโนโลยีสารนิเทศเข้ามาใช้อาจ จะประสบปัญหาเรื่องขนาดของห้องสมุดเฉพาะซึ่งมักจะมิขนาดเล็ก ถึงแม้ว่าในปัจจุบันมี ซอฟต์แวร์สำเร็จรูปมากมายที่เหมาะสมที่จะใช้ในห้องสมุดขนาดเล็ก แต่ห้องสมุดเฉพาะบางแห่งอาจ ประสบปัญหาในการใช้ระบบการทำงานย่อย เช่น ระบบควบคุมสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง และ ระบบยืม-คืน ห้องสมุดบางแห่งอาจจะมีจำนวนวารสารน้อยชื่อเรื่องเกินไปที่จะใช้ระบบอัตโนมัติ หรืออาจพบว่าระบบยืม-คืนนั้นไม่เหมาะสมสำหรับตนเนื่องจากมีระยะเวลาการยืม-คืนที่ไม่ตายตัว หรือการให้

ยิม-คินในแต่ละครั้งขึ้นกับการพิจารณาของบรรณารักษ์ หรือห้องสมุดไม่มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำ ตลอดเวลาที่จะต้องบันทึกการยิม-คินลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ในกรณีนี้จะพบว่ากรยิม-คินด้วยระบบมือจะมีประสิทธิภาพกว่า (Brittin, 1992: 7-8)

จากการที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในงานสารนิเทศของห้องสมุด และเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเทคโนโลยีนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญคือบรรณารักษ์ไม่เพียงจะต้องเข้าใจในเรื่องการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยงานห้องสมุดเท่านั้น แต่จะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่นั้น ๆ และรวมถึงแนวโน้มของผลที่จะมีต่อการจัดการสารนิเทศด้วย (Blakeman, 1992: 377) ฉะนั้นการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในห้องสมุดจึงเป็นสิ่งที่นักวิชาชีพสารนิเทศให้ความสนใจอยู่เสมอและจากการที่เทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจะต้องติดตามจากบทความหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศที่มีการทำวิจัยหรือศึกษาไว้ เช่นจากการวิจัยของ Furness and Graham (1996) ในเรื่องเกี่ยวกับตลาดระบบอัตโนมัติของห้องสมุดและการใช้ระบบอัตโนมัติในห้องสมุดประเภทต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในห้องสมุดเฉพาะในเครื่องจักรภอังกฤษว่า เพื่อสำรวจความหลากหลายของระบบอัตโนมัติและฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ สภาพการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในปัจจุบันและแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในอนาคตโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการสืบค้นสารนิเทศอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้ใช้ปลายทาง ผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดเฉพาะส่วนใหญ่ใช้ระบบอัตโนมัติในการทำรายการและการเข้าถึงรายการสาธารณะด้วยวิธีออนไลน์ (OPAC) และใช้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่มีบริษัทจัดทำไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งของ Dialog และ DataStar ส่วนเทคโนโลยีที่มีแนวโน้มว่าห้องสมุดจะใช้มากขึ้นในอนาคตคือ ฐานข้อมูลซีดีรอม

สำหรับการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในห้องสมุดเฉพาะของประเทศไทยนั้น Benjamas Tontyaporn (1993) กล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีในห้องสมุดเฉพาะว่า ห้องสมุดเฉพาะหลายแห่งมีการใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูลรายการบรรณานุกรม แต่จะเป็นการใช้ในเฉพาะห้องสมุดที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเต็มที่ เช่น หอสมุดและศูนย์สารนิเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นห้องสมุดเฉพาะกลุ่มแรกที่มีการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศประเภทอื่น ๆ ในห้องสมุดเฉพาะ ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารนิเทศในห้องสมุดเฉพาะมีเพียงวิทยานิพนธ์ของ อุมพร พรหมสิงห์ (2538) เท่านั้น ที่ศึกษาความต้องการใช้บริการเทคโนโลยีจากหน่วยงานภายนอกของห้องสมุดเฉพาะ ผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดเฉพาะส่วนใหญ่ต้องการใช้บริการเทคโนโลยีจากหน่วยงานภายนอกด้านระบบห้องสมุด

อัตโนมัติ และการพัฒนาปรับปรุงฐานข้อมูลภายในห้องสมุด จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานสารสนเทศต่าง ๆ ของห้องสมุดเฉพาะเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ห้องสมุดเฉพาะอื่นที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษา

1. สภาพการใช้และปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ของห้องสมุดเฉพาะในงานเทคนิค งานบริการ และงานบริหาร
2. แผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดเฉพาะ

สมมติฐานการวิจัย

1. ห้องสมุดเฉพาะส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิเคราะห์หมวดหมู่และทำรายการ
2. ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ห้องสมุดเฉพาะส่วนใหญ่ประสบในระดับมากคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ห้องสมุดเฉพาะที่ยังไม่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่มีแผนที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ห้องสมุดเฉพาะในการวิจัยนี้หมายถึงห้องสมุดที่ให้บริการสารสนเทศในกลุ่มวิชาเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง มีชื่อเรียกต่างกันไป โดยอาจนำหน้าชื่อเรียกห้องสมุดด้วยคำว่า "ห้องสมุด" หรือ "ศูนย์" มีหน้าที่เก็บรวบรวมวัสดุสารสนเทศประเภทต่าง ๆ เฉพาะสาขาวิชาและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยจะสังกัดอยู่ในหน่วยงานราชการ องค์กรธุรกิจเอกชนซึ่งจะรวมถึง บริษัท ธุรกิจ การค้า อุตสาหกรรม ธนาคาร สถาบันการเงิน โรงพยาบาล สมาคม มูลนิธิ องค์กรการกุศล และองค์กรระหว่างประเทศ โดยรวบรวมรายชื่อห้องสมุดเฉพาะจากทำเนียบนามห้องสมุดเฉพาะแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ทำเนียบนามสมาชิกชมรมห้องสมุดเฉพาะ 2540 และ

จากเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ห้องสมุดเฉพาะในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ จัดแบ่งตามประเภท
หน่วยงานที่สังกัดเป็น 3 ประเภทคือ

1. สังกัดหน่วยงานราชการ	99	แห่ง
2. สังกัดหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	24	แห่ง
3. สังกัดหน่วยงานเอกชน	60	แห่ง
รวมจำนวนห้องสมุดทั้งหมด	183	แห่ง

ห้องสมุดที่สังกัดหน่วยงานราชการจะคัดเลือกมาเฉพาะห้องสมุดระดับกระทรวงและกรม
ส่วนห้องสมุดคณะและห้องสมุดสถาบันในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดเป็นห้องสมุด
มหาวิทยาลัย จึงไม่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้อำนวยการหรือหัวหน้าห้องสมุดเฉพาะ 183 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย เพื่อสอบถามหัวหน้า/ผู้อำนวยการ
ห้องสมุดเฉพาะ โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 4 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดเฉพาะ ในงานเทคนิค งานบริการ
และงานบริหาร

ตอนที่ 2 ปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (สำหรับห้องสมุดที่มีการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศแล้วเท่านั้น)

ตอนที่ 3 แผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคต จะสอบถามห้องสมุดที่มีการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศและห้องสมุดที่ยังไม่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการใช้และการสร้างความร่วมมือระหว่างห้องสมุด ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
2. สร้างเครื่องมือที่จะใช้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย
3. ทดสอบแบบสอบถามกับห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 10 แห่ง
4. ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถาม
5. ส่งแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปยังประชากร ทางไปรษณีย์ และเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติด้านสังคมศาสตร์ (SPSS 7,5 for windows) ในการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
7. รายงานผลการวิจัย พร้อมข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นแนวทางสำหรับ

1. การพิจารณานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในห้องสมุดเฉพาะและแก้ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของห้องสมุดเฉพาะ
2. สร้างความร่วมมือในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างห้องสมุดเฉพาะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย